

ad dette smalle Trinbræt. Der blev ligeledes klaget over, at Overkørslerne var meget uheldige, samt at Forbindelsen mellem Hovedbanen og Kolding Sydbane ligeledes var af en noget uheldig Beskaffenhed. Endelig beklagede man sig fra Kolding By over, at Togforbindelsen baade Nord paa og Vest paa var ret uheldig. Det glæder mig derfor, at den højtærede Minister nu har stillet Forslag om at erhverve dette Areal, hvorved Stationspladsen kan udvides, og hvorved der bliver skabt Betingelser for at afhjælpe en Del af de Mangler, hvorover der fra Beboernes Side er klaget.

Der er af et Mindretal stillet Forslag om Bevilling af et Beløb paa indtil 4,000 Kr. til Nedsættelse af en Kommission vedrørende Privatbanerne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Sag, idet den har været udførligt omtalt baade ved Finanslovens Behandling i Fjor og ved Finanslovens første Behandling i Aar, særlig af det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen), som jo flere Gange har gjort sig til Talsmand for de Krav, som er fremsatte af Privatbanefunktionærerne. Sagen er blevet forhandlet i Finansudvalget, og saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, er der i alt Fald et enkelt Punkt, hvor den højtærede Minister stiller sig velvilligt. Det er muligt, at vi nu kan faa en Ordning af denne Sag, som har en saa stor Interesse for Funktionærerne ved de private Båner.

Jeg skal saa til Slutning gøre nogle Bemærkninger angaaende et Ændringsforslag, som er stillet af det radikale Parti, Højre og Socialdemokraterne, og som gaar ud paa at forhøje Ledvogternes Lønninger, saa at disse Lønninger kommer til at ligge mellem 2 Kr. 30 Øre som laveste og 3 Kr. 30 Øre som højeste Løn. Spørgsmaalet om Forbedring af Ledvogternes Løn var fremme ved Finanslovens anden Behandling i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Lønforbedring for hele den store Lønningsgruppe B. Denne Lønningsgruppe, som omfatter ikke mindre end 2,500 Tjenestemænd, blev forglemt, den Gang Lønningslovene af 1908 blev vedtagne. Naar den ikke blev medtaget den Gang, var det vel, fordi disse Tjenestemænds Lønninger fastsættes paa de aarlige Finanslove. Det er sørgeligt, at disse talrige og lavt lønnede Tjenestemænd har maattet vente saa længe. Nu havde den højtærede Minister til Finanslovens anden Behandling stillet et Ændringsforslag om her at gennemføre nogle Forbedringer, og

et Mindretal, bestaaende af Radikale og Socialdemokrater, havde stillet et Underændringsforslag om at yde lidt mere, end hvad Ministeren havde tilbudt. Det var ikke, fordi vi ønskede at gøre et Overbud; men vi fandt, at det var nødvendigt at give disse Folk lidt mere i Løntillæg end det, Ministeren havde foreslaaet. Vort Forslag den Gang gik ud paa at forhøje det af Ministeren foreslaaede Tillæg med 58,000 Kr., og efter vort Forslag vilde Ledvogternes Lønning netop være kommet til at ligge mellem 2 Kr. 30 Øre og 3 Kr. 30 Øre. Det Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, vil efter vor Beregning medføre en Udgift af 11,300 Kr. Der er i alt ved Statsbanerne 600 Ledvogtere, og de er overordentlig lavt lønnede. For ikke mindre end 310, altsaa over Halvdelen, har Lønningen hidtil været mellem 2 Kr. og 2 Kr. 10 Øre, ja, for ikke mindre end 186 har Lønningen været siger og skriver 2 Kr., og naar det hedder sig, at Ledvogterne tidligere har kunnet gaa op til en Løn af 3 Kr., gælder det kun for 13 Mand af de 600; det betyder altsaa i Virkeligheden ikke noget. Naar denne Topløn af 3 Kr. kun gælder for 13 Mand af 600, er det egentlig kun en Skueret, som ikke har noget med det praktiske Liv at gøre. Derimod maa man indrømme, at disse Ledvogtere med Hensyn til Arbejdstid absolut staar i første Række indenfor Statsbanerne og, jeg tør maaske sige, ogsaa indenfor de private Arbejdere. Ingen har saa lang en Arbejdstid som disse Folk. Det er et nyt Eksempel paa det Forhold, som vi desværre saa ofte møder i det nuværende Samfund: jo længere Arbejdstid, desto mindre Løn. Det er sjældent indenfor Ledvogternes Kreds at træffe en Arbejdstid paa 14—15 Timer i Døgnet, man træffer den hyppigere paa 16—18—20 Timer, for manges Vedkommende paa 21—22 Timer, ja, for ikke mindre end 236 af disse Ledvogtere er man naaet til en Arbejdstid saa lang, som den kan blive, idet de 236 er Døgnarbejdere, altsaa 24 Timer skal de være paa deres Post. Man maa dog indrømme, at det Vederlag, der ydes, er meget ringe, og saa maa det tilmed erindres, at det er to Personers Arbejde, der lægges Beslag paa, nemlig baade Mandens og Komens. Det maa det naturligvis være, naar Tjenesten skal passes hele Døgnet rundt. Man vil maaske sige: Men i saadanne Tilfælde kan Manden dog skaffe sig nogen Fortjeneste ved at arbejde paa Banelinien. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at der for ikke længe siden af Administra-